

Sygn. akt II KK 334/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Hofmański

SSA del. do SN Barbara Du Château

Protokolant Katarzyna Głodowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Mieczysława Tabora
w sprawie **P. P.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 17 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 8 sierpnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w W.**

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Na rozprawie głównej w dniu 8 sierpnia 2012 r., przed Sądem Rejonowym w W., pod nieobecność prawidłowo powiadomionej i pouczonej o treści art. 387 k.p.k.

pokrzywdzonej i przy braku sprzeciwu ze strony obecnego na rozprawie prokuratora, oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, z równoczesnym zwolnieniem od kosztów sądowych. (k.358-361, tom II). Sąd uwzględnił powyższy wniosek i wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2012 r. uznał oskarżonego P. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 grudnia 2010 r. do dnia 20 kwietnia 2011 r.; zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 588 zł wraz podatkiem VAT, z tytułu udzielonej oskarżonemu pomocy prawnej; na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia w sprawie kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok nie został przez strony zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 16 sierpnia 2012 r. (k.362 tom II).

Kasację na niekorzyść skazanego P. P. wniósł Prokurator Generalny zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości i zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 387 § 2 i 3 k.p.k., polegające na uwzględnieniu sprzecznego z wymogami prawa wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wydanie wyroku zgodnego z tym wnioskiem w zakresie proponowanego wymiaru kary, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia prawa materialnego, wskutek wymierzenia oskarżonemu za czyn z art. 279 § 1 k.k. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, tj. poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W konkluzji Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i p41rzekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, ponieważ wyrok Sądu Rejonowego w W. zapadł z rażącym naruszeniem prawa.

Powinnością Sądu jest ocena złożonego wniosku nie tylko pod kątem przesłanek z art. 387 § 1 k.p.k., ale także warunków wynikających z § 2 tego przepisu. Jednym z takich warunków jest aby propozycja przedstawiona we

wniosku czyniła zadość obowiązującym przepisom prawa karnego materialnego. W sytuacji, gdy proponowane przez oskarżonego orzeczenie nie uwzględnia obowiązujących przepisów prawa karnego materialnego, sąd, w oparciu o przepis art. 387 § 3 k.p.k., może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany.

Z analizy akt rozważanej sprawy wynika, że Sąd Rejonowy w W. nie dopełnił powyższych wymogów i uwzględnił złożony przez oskarżonego P. P. wniosek o wymierzenie mu za czyn z art. 279 § 1 k.k. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, nie dostrzegając, iż zawarta we wniosku propozycja jest sprzeczna z prawem karnym materialnym. Występek określony w art. 279 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat. Wymierzona oskarżonemu, w następstwie uwzględnienia przez Sąd wniosku złożonego w trybie art. 387 § 1 k.p.k., kara 8 miesięcy pozbawienia wolności, została zatem orzeczona poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyn z art. 279 § 1 k.k.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że w opisaney sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa procesowego, tj. art. 387 § 2 i 3 k.p.k., skutkującego rażącym naruszeniem prawa materialnego - art. 279 § 1 k.k., mającym istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Konsekwencją powyższego stanu rzeczy stała się konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania, który, o ile uzna, iż istnieją warunki zastosowania instytucji z art. 387 k.p.k., wyda orzeczenie respektując wskazane normy lub rozpozna sprawę na zasadach ogólnych.